

Podgorica, 12. 11. 2009.

SAOPŠTENJE GRUPE NEVLADINIH ORGANIZACIJA I GRAĐANA

Povodom desetog napada na javnog svjedoka ratnog zločina deportacije muslimanskih izbjeglica iz Crne Gore vojsci Republike Srpske 1992. godine, Slobodana Pejovića, koji crnogorska policija i pravosuđe nijesu spriječili, kao što nijesu odgovarajuće istražili i sankcionisali niti jedan prethodni napad, izražavamo

P R O T E S T

- zbog toga što Crna Gora očigledno samo deklarativno prihvata međunarodne obaveze u odnosu na zaštitu ljudskih prava, a ne primjenjuje ih u praksi;
- zbog toga što država omogućava i toleriše da se već deseti put svjedok ratnog zločina javno zastrašuje od onih koji su vjerovatno i sami ratni zločinci;
- zbog toga što Slobodan Pejović od najviših zvaničnika ove države nikada nije dobio javno priznanje za hrabro svjedočenje koje spira ljagu sa crnogorske policije, već ostaje prinudno penzionisani policijski službenik koji se sam nosi sa napadima na svoju imovinu i porodicu;
- zbog toga što se zbog svega navedenog u Crnoj Gori podržava atmosfera nekažnjivosti za najteža krivična djela i na taj način zastrašuju oni koji se tome hrabro i časno suprotstavljaju.

* * *

Ovaj protest, zajedno sa dopunjrenom hronologijom deset dosadašnjih napada na Slobodana Pejovića dostavićemo danas Ujedinjenim nacijama, Savjetu Evrope, Evropskoj komisiji, OEBS-u i ambasadorima u Crnoj Gori.

ALFA centar

Akcija za ljudska prava

ANIMA

Centar za građansko obrazovanje

Centar za razvoj nevladinih organizacija

CEMI

Evropski pokret u Crnoj Gori

Inicijativa mladih za ljudska prava

Institut Alternativa

Liga žena glasača u Crnoj Gori

Međunarodni forum "Crna Gora"

OKC Juventas

Sigurna ženska kuća

Udruženje građana Bukovice

Udruženje pravnika Crne Gore
Aleksandar Saša Zeković, istraživač kršenja ljudskih prava
Dragoljub Duško Vuković, novinar PCNEN-a
Milka Tadić Mijović, novinarka Monitora
Mirjana Kuljak, profesorka Univerziteta Crne Gore
Petar Komnenić, novinar TV Vijesti
Slavica Brajović, novinarka Radio Slobodne Evrope
Tanja Pavićević, novinarka dnevnika Vijesti
Šerbo Rastoder, predsjednik Bošnjačkog savjeta u Crnoj Gori
Slavica Vukčević, izvršna direktorka Montenegro Adventures
Snežana Nikčević, novinarka RTCG
Sonja Radošević, slobodna novinarka novinarka
Šeki Radončić, novinar
Veseljko Koprivica, novinar Monitora
Omer Šarkić, građanin

Hronologija napada i prijetnji Slobodanu Pejoviću:

Na Slobodana Pejovića atentat je pokušan dva puta, 1992. godine, kada je pucano na automobil u kojem se vozio sa suprugom i djecom i 1993. godine, kada je upućen na službeni put vozilom kojem su kočnice otkazale, jer su prethodno onesposobljene, prema nalazu mehaničara. Ni jedan od ovih napada nije istražen.

Do kraja devedesetih godina Pejoviću je više puta anonimno prijećeno smrću.

Od 2000. do 2004. automobil mu je uništavan četiri puta, što je Pejović uredno prijavljivao policiji. Ni jedan slučaj nije rasvijetljen.

U avgustu 2006. godine, državni tužilac je uručio poziv Pejoviću za svjedočenje u istrazi povodom ratnog zlocina deportacije bosanskih izbjeglica 1992., tako što su specijalci pod punim naoružanjem, maskirani, u 11 časova uveče, došli u njegovu kuću da mu uruče poziv za saslušanje sjutradan. Prema svjedočenju Pejovićeve porodice, urucenje poziva bilo je zastrašujuće i ličilo na pokušaj hapšenja nekakvog teroriste.

U decembru 2007. godine, prilikom šetanje, Slobodana Pejovića je napao Vuk Selić metalnom palicom. Pošto se Pejović uspješno odbranio i Selić bio uhapšen, istraga protiv njega se odgovlačila, nalogodavci nisu traženi, a prvostepenom presudom Selić je kažnen uslovno.

U 2008. godini, Pejoviću je kamenom razbijen prozor od kuće, zatim prozor od automobila, a na sjedištu je zatekao poruku „minirano“.

U septembru 2009. godine, razbijen je prozor na Pejovićevom automobilu, a na vozačevom sjedištu ostavljen je metak velikog kalibra koji se koristi u lovnu na divljač.

Dana 10. novembra 2009. godine, automobil Slobodana Pejovića ponovo je demoliran.

Akcija za ljudska prava zatražila je 16. septembra u pismu Vrhovnom državnom tužiocu da, u skladu sa Zakonom o zaštiti svjedoka, kontaktira Pejovića i da u dogovoru sa njim, odluči o odgovarajućim mjerama njegove zaštite. Iako je Viši državni tužilac poslije toga kontaktirao Pejovića, zaštitne mjere još uvijek nijesu odobrene.